

[Kirsten Jacobsen]

Derfor står vi netop i den situation, som er baggrunden for, at de 4 partier har fremsat dette forslag. Vi må erkende, at vi får ikke en endelig løsning på dette problem, og derfor er sigtet med forslaget at afskaffe de urimelige virkninger, som den 16. alm. vurdering har medført for en ganske lille gruppe mennesker, som bliver helt vilkårligt ramt af en offentlig vurdering.

Selv om ministeren var meget ked af at beskæftige sig med det, ministeren selv kaldte frynserne, så er jeg egentlig glad for, at ministeren i et svar til Grundejernes Landsforbund har givet udtryk for, at efter at den 16. alm. vurdering nu foreligger, så har regeringen besluttet, at man alligevel godt vil se på dette problem. Det vil med andre ord sige, at man erkender, der er nogle mennesker, der bliver vilkårligt behandlet og urimeligt behandlet, og indtil vi får den ene eller den anden endelige løsning, så er det vel rimeligt at se på, om det også var meningen med denne undtagelsesbestemmelse i loven om kapitalvindingsskatten.

Det er rigtigt, at hvis man ser historisk på det, så er denne undtagelsesbestemmelse opstået på et tidspunkt, da man bestemte sig for, at ubebyggede grunde skulle være pålagt særlig indkomstskat, men byggede en- og tofamiliehuse samt sommerhuse skulle være fritaget. Her ville man ikke risikere, at nogle omgik bestemmelserne ved at opføre et cykelskur eller en garage på grunden. Sådan er den historiske baggrund, og jeg mener, den kan være helt rimelig. Naturligvis kan det ikke være rigtigt, hvis man skal beskatte ubebyggede grunde, at en ejer så kan opføre et cykelskur og derved blive fri for beskatning. Naturligvis er det ikke rimeligt.

Men det er lige så urimeligt, at en mand, som måske i 1950'erne har bygget et fornuftigt, billigt parcelhus – eventuelt et af de meget berømte statslånhuse – fordi det er placeret i Lyngby eller i Gentofte eller et andet sted, hvor jordværdierne er steget meget, nu beskattes meget hårdere end sin nabo, som har råd til at bygge 100 m² til.

Det virker på mig heller ikke særlig samfundsøkonomisk, hvis rådgivere vedrørende salg af fast ejendom, når de kommer ud til sådan en mand, der er ramt af denne bestemmelse, er nødt til at sige til manden: ja, vi kan udmærket sælge dit hus til den og den pris, men det forudsætter altså, at vi regner

kapitalvindingsskatten ud, for vi er altså kommet i den situation, at der bliver beregnet særlig indkomstskat ved salg af denne ejendom. Men nu er det sådan, at det er en af de bestemmelser, det er meget nemt at blive fri for. Vi bygger 25 m² på, en pæn havestue uden for huset, så er du fri for beskatning. Er det et mål i sig selv, at de mennesker, som måske har allerdårligst råd, og som altså ikke byggede mere, end de havde råd til, den dag de skal hen og sælge skal stilles dårligere end de rige, som har bygget over evne? Det kan jeg altså ikke se er noget socialt formål. Og derfor er jeg da glad for, at skatte- og afgiftsministeren i det svar bestemt ikke har været afvisende over for problemet.

Må jeg sige til SF's ordfører, at det overraskede mig egentlig ikke, at man var imod forslaget fra SF, idet man jo har den holdning, at alt salg af fast ejendom skal pålægges beskatning. Men jeg kan altså ikke forstå, at SF ikke kan se, at så længe man har et system som det nuværende, hvor man altså ikke har fået den rene vare gennemført, så bør man ikke behandle dem, der er født om mandagen, eller dem, der er rødhårede, dårligere end dem, der er sorthårede, eller dem, der er født om søndagen. SF plejer normalt at sige, at man skal have en lovgivning, som virker rimeligt og ligeligt på alle mennesker. Her er netop et eksempel på en lovgivning, som helt tilfældigt rammer en ganske bestemt gruppe mennesker, som er fuldstændig uden skyld i det, der er sket.

Hr. Bernhard Baunsgaards indlæg var nok det, som undrede mig allermost. Hr. Bernhard Baunsgaard er den ivrigste fortaler her fra talerstolen for, at der skal finde en rimelig beskatning sted. Derfor kan jeg altså ikke forstå, at hr. Bernhard Baunsgaard og det radikale venstre i dette specielle tilfælde kan gå ind for, at en bestemt, lillebitte gruppe mennesker rammes helt urimeligt. Jeg synes, det er et hæderligt politisk mål at sige, at alle salg af fast ejendom skal beskattes efter en eller anden skala. Jeg mener, den opfattelse er rigtig, hvis man har det mål. Men det kan ikke være rigtigt, så længe man ikke kan opfylde det mål, at man ikke vil være med til at rette på de bevidste urimeligheder.

Jeg synes nok, hr. Bernhard Baunsgaard kom noget uden for emnet, da han sagde, at der foreligger en fritagelse for jordværdistigninger, hvor der ikke ligger nogen som helst